

WPLYW RODZINY I OTOCZENIA NA ZACHOWANIE MŁODEGO CZŁOWIEKA

Rodzina i otoczenie ma ogromny wpływ na życie młodego człowieka, jeśli jest On pozytywnie stymulowany to wiele osiągnie, jeśli brakuje odpowiedniej stymulacji wówczas rokowania są niepewne/ a w większości złe.

Na podstawie pogadanek z uczniami rysują się trzy obszary, których oddziaływanie jest najsilniejsze;

1. RODZINA
2. SZKOŁA
3. OTOCZENIE

Rodzina

Rodzina jest środowiskiem wychowawczym, w którym tkwią największe możliwości rozwoju człowieka. Istotnym zadaniem rodziców jest zaspakajanie podstawowych potrzeb psychicznych dziecka. Zaspokojenie tych potrzeb stymuluje jego osiągnięcia rozwojowe. Dziecko, które ma zapewnione poczucie bezpieczeństwa rozwija się szybciej i lepiej w zakresie sprawności umysłowej, fizycznej i kontaktów społecznych.

Ważne:

- ogólna atmosfera życia rodzinnego, a zwłaszcza atmosfera uczuciowa,
- warunki życia rodzinnego, a szczególnie sytuacja mieszkaniowa, stan liczebny i kultura współżycia,
- jakość życia,
- migracja zarobkowa rodziców,
- bezrobocie,
- niestałość emocjonalna rodziców,
- stosowanie nagród i kar.

Szkoła

Szkoła jest środowiskiem odmiennym od środowiska rodzinnego ze względu na różną strukturę, jak również na atmosferę uczuciową na ogół bardziej chłodną niż ta, jaka otacza dziecko w domu. Przejście do życia z domu, gdzie dziecko było w centrum zainteresowania

rodziców, ośrodkiem troski i starań, do życia w dużym zespole, w którym wychowawcy - nauczyciele, zastępują mu w pewnym sensie rodziców, odnoszą się do niego jednak z większą rezerwą i dystansem, a rówieśnicy stanowią liczną zbiorowość o różnych postawach i wymaganiach.

Ważne:

- życie szkoły,
- rozkład odpowiedzialności,
- autorytet osobisty wychowawców,
- kompetencje nauczycieli,
- programy, metody, formy nauczania,
- organizacja procesu dydaktycznego,
- system nagród i kar,
- klasa szkolna,
- wychowawca.

Otoczenie.

Człowiek rozwija się, wchodząc w szeroko rozumiane kontakty z innymi ludźmi, dzięki czemu kształtujemy niezbędne w życiu społecznym wzorce zachowania oraz przyswajamy sobie doświadczenia społeczności, której członkami jesteśmy. Proces ten, zwany socjalizacją, trwa całe życie.

Ważne:

- rówieśnicy,
- idole,
- wspólnota lokalna
- media, internet, telewizja,
- używki (alkohol, środki psychoaktywne, inne),
- grupy, sekty,
- przestępczość,
- agresja,

- zainteresowania,
- zajęcia pozalekcyjne,
- dostępność do: źródeł informacji, miejsc realizacji pasji,
- oraz inne....

W konkluzji na zachowanie młodego człowieka ma wiele, różnorodnych czynników, jedne oddziałują pozytywnie, drugie destrukcyjnie. Należy dołożyć wszelkich starań, aby dominowały wzorce moralnie akceptowalne, aby rodzina należycie wypełniała swoje zadania i pełniła wzorowo swoje funkcje, aby szkoła czuwała nad rozwojem psychofizycznym ucznia i rozwijała młodego człowieka.

Aleksandra Szymczuk-Szuma